

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.70/2014/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év június hó 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. április 15. napján kihirdetett KB.II.6/2012/18. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. április 15. napján kihirdetett KB.II.6/2012/18. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében, valamint a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségében, ezért - halmazati büntetésül - 130 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 130.000 forint pénzbüntetésre, valamint 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 13 havi részletfizetést engedélyezett, és a pénzbüntetés meg nem fizetése, vagy az egy havi részlet megfizetése elmulasztásának esetére rendelkezett a pénzbüntetésnek, vagy abból hátralévő résznek a szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte a vádlottat 8.320 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd tudomásul vette az ítéletet. A vádlott és védője szintén három napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.679/2014/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Indítványozta az enyhítő körülmények köréből a „jónak mondható parancsnoki jellemzést” mellőzni, mivel álláspontja szerint a vádlott parancsnoki jellemzése kifejezetten rossz minősítésű. Ezt súlyosító körülményként indítványozta figyelembe venni. Utalt továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben megszegte a Be. 250. § (2) bekezdés h./ pontjában és 260. § (4) bekezdésében írt rendelkezéseket.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta, és arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva védencét az ellene emelt vádak alól bizonyítottság hiányában mentse fel. Ugyanis az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás részben iratellenes, részben felderítetlen, továbbá a katonai tanács az általa megismert tényekből téves következtetést vont le. Utalt arra, hogy az

elsőfokú bíróság a terhelő történeti tényállást részben tanúk, részben a számítógépes biztonsági rendszer adatai alapján állapította meg. Kifejtette azon álláspontját, hogy nem szerepel a biztonsági tiszt szolgálati utasításában külön szövegszerűen az, hogy köteles személyesen elvégezni az ellenőrzést. A fogvatartott visszafogadásával kapcsolatban teljesen nyilvánvaló, hogy ott kellett, hogy legyen a vádlott, illetve a sugárásmérés esetében csupán fáradtságából adódó elírás történt. Álláspontja szerint az ellenőrzések közvetett módon is elvégezhetőek, tehát a vádlott személyes jelenléte nélkül. A visszafogadással kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a biztonsági tiszt jelenléte nélkül a kapun sem lehetett volna beengedni **fogvatartottat** a bv. intézetbe, tehát nyilvánvaló, hogy a vádlott ott volt. Mindez nem jelenti azt, hogy végig jelen kell lennie. Ha mégis az nyerne megállapítást, hogy a biztonsági tiszt nem volt jelen legalább a befogadás első szakaszában, akkor az azt jelentené, hogy három másik bv. őr szegte meg a kötelességét. Szerinte az informatikai rendszer nem tekinthető hitelesnek, ezért a vádlott mozgására vonatkozó adatok, amelyekre vonatkozóan a kártyák lehúzásából lehet következtetni, nem használhatók fel bizonyítékként. A sugárzás méréssel kapcsolatban a védő arra hivatkozott, hogy a kérdéses időben védencének éppen pihenőideje volt, fáradtságából adódhatott az időpont elírása.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltőábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú ügyészi indítványban foglaltaknak megfelelően megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalási jegyzőkönyvei valóban nem tartalmazzák azt, hogy a jegyzőkönyv a tárgyalással egyidejűleg készült-e, illetve hogy mi a jegyzőkönyv írásba foglalásának napja. Ezzel a törvényszék megsértette a Be. 250. § (2) bekezdés h./ pontjában írt rendelkezést, azonban ez nem volt lényeges hatással az eljárás folytatására, vagy a vádlott bűnösségének megállapítására. Az elsőfokú katonai tanács az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson a cselekményeket illetően ténybeli beismerő vallomást tett, azonban vitatta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el. Védekezése szerint a fogvatartottnak a rövidtávú eltávozásról történő visszafogadása során annak kezdeténél jelen volt, és nincs olyan szabály, amely szerint neki mindvégig jelen kellett volna lennie. Hivatkozott továbbá arra, hogy a körlet-felügyelők szolgálat váltását telefonon ellenőrizte, nincs ugyanis olyan megszorítás, mely szerint ezt csak közvetlenül lehet elvégezni. A sugárzás szintméréssel kapcsolatban pedig olyan tartalmú védekezést terjesztett elő, hogy fáradtsága miatt rossz időpontot tüntetett fel az ellenőrzési naplóban. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott ténybeli beismerése, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, a felolvasással tárgyalás anyagává tett tanúvallomás, az általa megismert okirati bizonyítékok, így különösen a szolgálati utasítások, a munkaköri leírás, a mozgási napló, valamint az ellenőrzési napló adatai alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást folytatott le, majd ítélete 3. oldal 5. bekezdésétől a 6. oldal 2. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. **tanú1** tanú vallomása, a mozgási napló adatai, illetve a biztonsági kamera felvétele alapján egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott ... fogvatartott visszafogadásának teljes folyamata alatt nem volt jelen, azonban az ellenőrzési naplóba azt rögzítette, hogy a teljes befogadási folyamatot ellenőrizte. Olyan ellenőrzési feladat teljesítését is rögzítette tehát, amelynek elvégzése a részéről nem történt meg. A vádlotti vallomás, a mozgási

napló, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai és különösen **tanú2** tanú vallomása alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott 00 óra 33 perctől 04.00 óráig a 4. számú szolgálati helyen tartózkodott. A szolgálati utasításban foglalt ellenőrzési kötelmeit több ponton megszegte, az ellenőrzéseket nem hajtotta végre, azonban az ellenőrzési naplóba a valóságtól eltérő bejegyzéseket tett. Így a körlet-felügyelők szolgálat váltását ténylegesen nem ellenőrizte, ennek ellenére az ellenőrzési naplóba olyan bejegyzéseket tett, amelyek kizárólag személyes ellenőrzés során gyakorolhatóak. A vádlott a saját ténybeli beismerése, **tanú2** tanú vallomása, valamint a mozgási napló adatai szerint az előzőekben írtaknak megfelelően 03 óra 30 perckor még a 4. számú szolgálati helyen tartózkodott, tehát a saját szolgálati helyén található sugárzás szintmérő eszközzel mérést nem végezhetett.

A védőnek a mozgási napló adatait, mint bizonyítékot támadó érvelése nem alapos. Azon védelmi érvelés, hogy az informatikai rendszer, amely a kártyával rendelkező személyek mozgását rögzíti és nyilvántartja, és amelyből a mozgási napló adatai is származnak, nem hiteles, informatikai audittal nem rendelkezik, ezért az adatok bizonyítékként nem fogadhatóak el, téves. A Be. 78. §-ban foglaltak szerint a büntetőeljárásban szabadon felhasználható a törvényben meghatározott minden bizonyítási eszköz, és szabadon alkalmazható minden bizonyítási eljárás. A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Az adott szakasz csak az olyan bizonyítási eszközökből származó tényeket zárja ki a bizonyítékok köréből, amelyekhez bűncselekmény útján, vagy más tiltott módon, esetleg a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával jutott hozzá a bíróság, az ügyész, vagy a nyomozó hatóság. Ennek alapján nem kétséges, hogy az elsőfokú bíróság szabadon értékelhette bizonyítékként a mozgási naplót, és az abból nyert adatokat, mert ezek törvényesen kerültek beszerzésre. Ezeket az adatokat cáfoló bizonyítékok azonban a bizonyítási eljárás során nem merültek fel.

Megállapítható tehát, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a védőnek a felmentésre irányuló fellebbezése - a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel - eredményre nem vezethetett. A másodfokú bíróság a védő bizonyítás kiegészítési indítványát elutasította, figyelemmel arra, hogy a mozgási napló adataival kapcsolatban a konkrét adatokat cáfoló, vagy azok valóságát, hitelességét gyengítő konkrét bizonyítékok, vagy adatok az eljárás során nem merültek fel. Erre figyelemmel indokolatlan igazságügyi informatikai szakértő bevonása az ügybe, az csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné.

A katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban köteleességszegés vétségében, valamint a Btk. 345. §-ba ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 6. oldal 2-6. bekezdéséig kifejtett jogi álláspontját. Helytállóan utalt a törvényszék katonai tanácsa azon ellentmondásra, hogy miközben a vádlott arra hivatkozott, hogy semmi nem tiltja az ellenőrzéseknek telefonon történő végrehajtását, illetve, hogy ezeket az ellenőrzéseket közvetve, tehát telefonálással hajtotta végre, közben olyan tartalmú valótlán bejegyzéseket tett az ellenőrzési naplóba, amelyek kizárólag az ellenőrzés személyes végrehajtása mellett tapasztalhatóak. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a vádlottnak a sugárszint méréssel kapcsolatban a gondatlanságra történő hivatkozását nem fogadta el, figyelemmel arra, hogy a vádlottnak az

egyazon szolgálatában kifejtett sorozatos kötelességszegései tekintetében mindenütt a tudatos, szándékos elkövetés volt megállapítható, az ellenőrzési napló bejegyzései tekintetében pedig éppen a tudatos mulasztások elfedésének célzata. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlotti cselekmények elbírálásakor a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság ítélete során lényegében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, azonban a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények köréből - a másodfokú ügyészség álláspontjával egyetértve - a „jónak mondható parancsnoki jellemzést”, mint enyhítő körülményt mellőzte, figyelemmel arra, hogy a vádlott parancsnoki jellemzése sem különösebben pozitív, sem különösebben negatív elemeket nem tartalmaz, így az sem enyhítő, sem súlyosító körülményként nem értékelhető. Helyesen döntött azonban az elsőfokú bíróság, amikor a négy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodó, eddig hibátlan életvezetésű vádlott esetében lehetőséget látott a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A pénzbüntetés napi tételeinek száma a cselekménnyel arányosnak tekinthető, míg az egy napi tétel összege igen méltányosan a törvényi minimumban került meghatározásra, de még megfelelően tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa akkor sem, amikor a büntetés-végrehajtási intézetben teljesíthető legfontosabb szolgálat, a biztonsági tiszti szolgálat ellátása során a kötelességét sorozatosan megszegő és mulasztásait valótlan bejegyzésekkel elfedni igyekvő vádlottal szemben katonai mellékbüntetést is kiszabott. Ezen büntetések megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ban írt büntetési célokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai - alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. június 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2015. június 26.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke